

תת"ע 5605/09/16 - רונת סעדון נגד מדינת ישראל, צבי סעדון

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5605-09-16 מדינת ישראל נ' סעדון
תיק חיצוני: 40200644330

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מבקשת	רונת סעדון
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. צבי סעדון

החלטה

לפניי בקשה לביטול גזר הדין מחמת פטירתו של הנאשם. אני מורה על דחיית הבקשה כפי שיפורט להלן.

ביום 08.11.16 הורשע הנאשם - צבי סעדון ז"ל - על סמך הודאתו בכתב בעבירה של עקיפת רכב אחר, תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצדו קו קטעים, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 27.07.16 נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 437, וביצע את העבירה האמורה של עקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף.

הנאשם זומן לדיון ליום 07.11.16 אך בטרם מועד הדיון, שלח הודעה בכתב מיום 26.10.16 בה הוא מודה בביצוע העבירה אולם מבקש לפטור אותו מהתייצבות לדיונים נוכח מחלה קשה ממנה הוא סובל ואשר מגבילה את ניידותו. עוד ביקש הנאשם שלא להכביד בעונשו לאור מצבו הבריאותי והכלכלי.

בהתאם לאותה הודאה בכתב ותוך לקיחה בחשבון את הטיעונים לעונש בכתב, הורשע הנאשם בהעדורו ביום 07.11.16 והוטלו עליו העונשים הבאים: קנס כספי בסך של ₪ 1,000 אשר ישולם בשני תשלומים החל מיום 01.01.17, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 30 ימים ופסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים.

אלמנתו של הנאשם, גב' רונת סעדון, הגישה ביום 30.11.16 בקשה לביטול הקנס נוכח העובדה שהנאשם נפטר. בקשה זו נדחתה מאחר ומדובר היה בתיק סגור לאחר שפיטה.

כעת, הוגשה בקשה נוספת לביטול גזר הדין, שוב מאותה סיבה, שהנאשם נפטר. לבקשה זו צורפה תעודת פטירה של המנוח, לפיה הוא נפטר ביום 20.11.16.

כעת יש לדון בשאלה, מה דינו של גזר דין, ובייחוד הקנס הכספי שהוטל על נאשם שנפטר.

על פי הפרקטיקה הנוהגת, במות אדם מופסקים כל ההליכים הפליליים נגדו (ראה סעיף 236 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982).

בענייננו, הנאשם נפטר ביום 20.11.16 כלומר 3 שבועות לאחר מתן גזר הדין (07.11.16) והשאלה היא מה דינו של קנס כספי שהוטל על נאשם שנפטר.

אף כי הבקשה הינה לביטול גזר הדין, האלמנה מבקשת למעשה לפטור את העיזבון מתשלום הקנס הכספי שהוטל על המנוח, שרק לו, מבין רכיבי גזר הדין, קיימת משמעות אופרטיבית מבחינת העיזבון.

הכלל הוא, שקנס כספי המוטל על נאשם שהורשע אינו מתבטל עם מותו (ראה: ע"פ 1522/12 **שלמה ולד נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.01.2014)).

משהוטל קנס הוא הופך חוב אזרחי למדינה, שפירעונו מוטל על עזבון הנאשם (ראה: ע"פ 427/64 **יאיר נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, פ"ד י"ט (3), 402, עמ' 408)).

נשאלת השאלה, מה דינו של קנס שהוטל בגזר הדין אולם מועד פירעונו טרם החל. לאמור, בענייננו, הקנס הכספי הוטל בגזר הדין מיום 07.11.16 אולם מועד תשלום הקנס נדחה על פי גזר הדין ליום 01.01.17, האם במקרה זה הקנס הופך לחוב כספי ממועד הטלתו או שמא הוא מתגבש לחוב כספי במועד שנקבע לתשלום. ההבדל בין שתי האפשרויות ברור, שכן שאלת התהוות הקנס לחוב כספי מקבלת משמעות לאור פטירת הנאשם באמצע התקופה.

בהתאם לפסק דין ולד הנ"ל, סעיף 1 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 מגדיר "קנס שהטיל בית המשפט" כחוב לאוצר המדינה. סעיף 3 לאותו חוק מגדיר כי הליכי גבייה יינקטו לגבי "חוב שלא שולם במועדו", ומכאן שהחוב הוא חוב מרגע הטלתו, גם בטרם הגיע מועד תשלומו.

אמנם על פי חוק אם נפטר אדם ייפסק כל הליך פלילי נגדו, ברם נקבע בפסיקה כי עם פטירתו של נאשם שהורשע, הקנס שהוטל עליו, בהיותו חוב אזרחי, הופך לחיוב המוטל על עזבונו (ראה: ע"פ 2636/12 **שלוש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.03.2013)).

בפרשת שלוש הנ"ל נקבע כי הקנס שהוטל על נאשם הופך עם מותו להיות חוב אזרחי, אשר נגבה מעיזבונו.

מכאן אנו למדים כי אין לשחרר את העיזבון מן החוב הנובע מהקנס.

עם כל ההבנה למצבה של האלמנה והצער שבמות בעלה המנוח, הרי הקנס הוא חוב המוטל על העיזבון ולא על האלמנה.

בנסיבות אלה, אני מורה על דחיית הבקשה אולם, לפני משורת הדין, אני מעמיד את הקנס על הסכום המקורי, אשר ישולם בשני תשלומים שווים החל מיום 15.02.17.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.